

14

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 stycznia 1963 r.

w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników naukowych zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych oraz postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa bez bliższego określenia:

- 1) o instytucie — należy przez to rozumieć instytut naukowo-badawczy utworzony na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) lub jednostkę organizacyjną określoną w art. 32 ust. 1 tej ustawy;
- 2) o właściwym ministrze — należy przez to rozumieć ministra (kierownika urzędu centralnego) sprawującego nadzór nad instytutem;
- 3) o pracownikach naukowych — należy przez to rozumieć samodzielnych pracowników nauki, samodzielnych pracowników naukowo-badawczych oraz pomocniczych pracowników naukowo-badawczych;
- 4) o komisji dyscyplinarnej — należy przez to rozumieć zarówno komisję dyscyplinarną w instytucie, jak i wyższą komisję dyscyplinarną przy właściwym ministrze.

§ 2. Przepisom rozporządzenia podlegają pracownicy naukowi zatrudnieni w instytutach na podstawie mianowania.

§ 3. 1. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników naukowych zatrudnionych w instytutach mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 3, § 4, § 13 ust. 1 i 2, § 15 ust. 1, § 19—42 oraz § 45—50 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników nauki szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami (Dz. U. Nr 17, poz. 72).

2. Ilekroć w przepisach powołanych w ust. 1 jest mowa:

- 1) o szkole wyższej — należy przez to rozumieć instytut;
- 2) o Ministrze Szkolnictwa Wyższego — należy przez to rozumieć ministra (kierownika urzędu centralnego) sprawującego nadzór nad danym instytutem;
- 3) o rektorze lub prorektorze — należy przez to rozumieć odpowiednio dyrektora instytutu lub jego zastępcę;
- 4) o pracownikach nauki — należy przez to rozumieć pracowników naukowych;
- 5) o karach dyscyplinarnych wymienionych w art. 115 ustawy o szkołach wyższych — należy przez to rozumieć kary dyscyplinarne wymienione w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych.

Rozdział 2.

Komisje dyscyplinarne.

§ 4. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych pracowników naukowych powołane są:

- 1) komisja dyscyplinarna w instytucie;
- 2) wyższa komisja dyscyplinarna przy właściwym ministrze.

§ 5. 1. Członków komisji dyscyplinarnej w instytucie, w liczbie co najmniej pięciu osób, wybiera rada naukowa instytutu spośród pracowników naukowych zatrudnionych w instytucie na podstawie mianowania bądź spośród osób wchodzących w skład rady naukowej instytutu.

2. Rada naukowa wyznacza spośród członków komisji dyscyplinarnej przewodniczącego komisji i jego zastępców.

§ 6. 1. Członków wyższej komisji dyscyplinarnej w liczbie co najmniej siedmiu osób powołuje właściwy minister spośród pracowników naukowych zatrudnionych w nadzorowanych przez niego instytutach bądź spośród osób wchodzących w skład rad naukowych tych instytutów.

2. Właściwy minister może na członków wyższej komisji dyscyplinarnej powołać pracowników resortu nie będących pracownikami naukowymi w liczbie nie przekraczającej liczby pracowników naukowych powołanych w skład komisji. W skład trzyosobowego zespołu orzekającego nie może wchodzić więcej niż jeden członek komisji nie będący pracownikiem naukowym, w skład zaś pięciosobowego zespołu orzekającego — nie więcej niż dwóch.

3. Właściwy minister wyznacza spośród członków wyższej komisji dyscyplinarnej przewodniczącego komisji i jego zastępców.

§ 7. 1. Przyjęcie mandatu członka jednej komisji dyscyplinarnej jest służbowym obowiązkiem pracownika instytutu.

2. Z tytułu pełnienia obowiązków związanych z mandatem członka komisji dyscyplinarnej nie przysługuje wynagrodzenie.

§ 8. 1. Członek komisji dyscyplinarnej nie może pełnić obowiązków członka komisji, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne, a gdy postępowanie zakończy się ukaraniem — traci mandat członka komisji.

2. Członek komisji dyscyplinarnej traci mandat w razie rozwiązania z nim stosunku służbowego (pracy) lub utraty przez niego stanowiska członka rady naukowej.

§ 9. 1. Kadencja komisji dyscyplinarnej trwa trzy lata.

2. Przewodniczący, ich zastępcy oraz pozostali członkowie komisji dyscyplinarnych mogą być w uzasadnionych przypadkach odwoływani przed upływem kadencji w tym samym trybie, w jakim zostali powołani.

3. Skład komisji dyscyplinarnej w razie potrzeby może być uzupełniony w czasie trwania kadencji w trybie określonym w § 5 lub § 6. Mandat nowego członka wygasa z upływem kadencji całej komisji dyscyplinarnej.

4. W razie niemożności pełnienia obowiązków przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej obowiązki te pełni zastępca przewodniczącego komisji wyznaczony przez przewodniczącego, a w braku takiego wyznaczenia — zastępca najstarszy wiekiem.

§ 10. 1. Komisja dyscyplinarna w instytucie wydaje postanowienia o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz rozpatruje w pierwszej instancji sprawy przeciwko pracownikom naukowym instytutu, z wyjątkiem spraw, które podlegają w pierwszej instancji właściwości wyższej komisji dyscyplinarnej.

2. Wyższa komisja dyscyplinarna działając jako pierwsza instancja wydaje postanowienia o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz rozpoznaje sprawy przeciwko pracownikom naukowym instytutu zajmującym stanowiska dyrektora instytutu, zastępcy dyrektora oraz przeciwko przewodniczącym komisji dyscyplinarnych.

3. Wyższa komisja dyscyplinarna działając jako instancja odwoławcza rozpoznaje zażalenia i odwołania od postanowień i orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez komisję dyscyplinarną w instytucie.

§ 11. 1. W skład zespołu orzekającego w sprawie dyscyplinarnej przeciwko samodzielnemu pracownikowi nauki lub samodzielnemu pracownikowi naukowo-badawczemu mogą wchodzić samodzielni pracownicy nauki lub samodzielni pracownicy naukowo-badawczy oraz osoby określone w § 6 ust. 2.

2. W skład zespołu orzekającego w sprawie dyscyplinarnej przeciwko pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu powinien wchodzić co najmniej jeden pomocniczy pracownik naukowo-badawczy.

§ 12. 1. Dla nadzorowanych przez jednego ministra instytutów, w których ze względu na zbyt małą liczbę pracowników naukowych utworzenie oddzielnych komisji dyscyplinarnych natrafia na trudności, może być utworzona wspólna komisja dyscyplinarna. O utworzeniu komisji decyduje po zasięgnięciu opinii rad naukowych tych instytutów właściwy minister, który określa również liczbę członków tej komisji.

2. Liczba członków wchodzących w skład wspólnej komisji dyscyplinarnej z poszczególnych instytutów powinna być proporcjonalna do liczby zatrudnionych w nich pracowników naukowych, z tym że każdy instytut zatrudniający więcej niż dziesięciu pracowników naukowych powinien być w miarę możliwości reprezentowany w składzie komisji przez co najmniej jednego członka komisji.

3. Członków wspólnej komisji dyscyplinarnej wybierają rady naukowe poszczególnych instytutów na zasadach ustalonych w § 5. Przewodniczącą komisji dyscyplinarnej i jego zastępców wyznacza właściwy minister spośród członków komisji.

§ 13. W skład zespołu orzekającego we wspólnych komisjach dyscyplinarnych powinien wchodzić co najmniej jeden członek będący pracownikiem instytutu lub osobą wchodzącą w skład rady naukowej instytutu zatrudniającego pracownika naukowego, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne.

Rozdział 3.

Rzecznicy dyscyplinarni.

§ 14. 1. Rzecznika dyscyplinarnego przy komisji dyscyplinarnej w instytucie oraz jego zastępców powołuje dyrektor instytutu spośród samodzielnych pracowników nauki lub samodzielnych pracowników naukowo-badawczych instytutu, zatrudnionych w instytucie na podstawie mianowania, bądź spośród osób wchodzących w skład rady naukowej instytutu.

2. Rzecznika dyscyplinarnego przy komisji dyscyplinarnej w instytucie oraz jego zastępcę powołuje się na okres

kadencji komisji dyscyplinarnej. W uzasadnionych przypadkach dyrektor instytutu może odwołać rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcę przed upływem kadencji.

3. W sprawie nie zakończonej przez ustępującą komisję dyscyplinarną dyrektor instytutu może w uzasadnionych przypadkach powierzyć rzecznikowi dyscyplinarnemu z poprzedniej kadencji pełnienie funkcji rzecznika dyscyplinarnego do zakończenia sprawy.

4. Przyjęcie funkcji rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy jest służbowym obowiązkiem pracownika naukowego zatrudnionego w instytucie.

5. Rzecznik dyscyplinarny przy komisji dyscyplinarnej w instytucie związany jest poleceniami dyrektora instytutu.

§ 15. 1. Rzecznika dyscyplinarnego przy wyższej komisji dyscyplinarnej oraz jego zastępców powołuje właściwy minister spośród samodzielnych pracowników nauki lub samodzielnych pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w nadzorowanych przez niego instytutach bądź spośród osób wchodzących w skład rad naukowych tych instytutów.

2. Rzecznik dyscyplinarny przy wyższej komisji dyscyplinarnej związany jest poleceniami właściwego ministra.

3. Do rzecznika dyscyplinarnego przy wyższej komisji dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio przepisy § 14 ust. 2—4.

§ 16. Do rzeczników dyscyplinarnych stosuje się odpowiednio przepisy § 7 ust. 2 oraz § 8.

§ 17. Organy instytutu i pracownicy instytutu obowiązani są do udzielania rzecznikom dyscyplinarnym wszelkich informacji i wyjaśnień oraz udostępniania im dokumentów niezbędnych dla celów postępowania dyscyplinarnego.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. Do zawieszania w czynnościach służbowych pracownika naukowego, przeciwko któremu toczy się postępowanie wyjaśniające lub dyscyplinarne, stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 i 65 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

§ 19. Obsługę komisji dyscyplinarnej w instytucie wykonują pracownicy instytutu wyznaczeni przez dyrektora. Obsługę wyższej komisji dyscyplinarnej wykonuje sekretariat wyższej komisji dyscyplinarnej powołany przez właściwego ministra.

§ 20. Wydatki związane z działalnością komisji dyscyplinarnych pokrywane są z planów finansowych jednostek przy których komisje te działają.

§ 21. Sprawy, w których w dniu wejścia w życie rozporządzenia postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi w pierwszej instancji nie zostało zakończone, prowadzi się nadal według przepisów dotychczasowych aż do zakończenia postępowania w tej instancji. Poczynając od wniesienia odwołania, postępowanie w tych sprawach prowadzi się według przepisów rozporządzenia.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się właściwym ministrom.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz